

FOTO: JAROSLAV JIRČKA

FOTO: HN – MARTIN SVOZILEK

FOTO: JAROSLAV JIRČKA (KLAMOVKA PRAHA)

stopy, déšť se rychle vsákne, a hosté nemají špinavé boty.

Na stole nesmí chybět zásoba pivních tácků. Porcelánové nejsou nutnou podmínkou, vzhled hostinců naštěstí nespadá pod kuratel památkářů a u piva se nemusí za každou cenu lpět na historizujících detailech. Papírové tácky bohatě postačí, pod púllitrem zachytí stékající pěnu a orosenou vlhkost a svrchu fungují jako záklopka chránící pivo před padajícím listím, vrulkami z javoru nebo před dotěrnými vosami.

Prototypem klasické zahradní restaurace může být například pražská Klamovka, místo prosycené bezmála šestisetletou historií. S dobrým pitím je místo na hranici Smíchova a Košíř spojené už od počátku patnáctého

století, kdy ve svahu nad dnešní Plzeňskou třídou bývala vinice kartouzského kláštera. O dvě stě let později si vinaři postavili kapličku Nanebevzetí Panny Marie, v dalším století barokní kostel a v roce 1787 postavil šlechtický rod Clam-Gallasů pozdně barokní zámek. Ten stával v místech dnešní restaurace a sokolovny a pro příjemné pozdější pití piva byl důležitý tím, že s jeho výstavbou byla založena i zahrada. Ta byla později přeměněna na anglický park, plný dubů, buků, javorů, kaštanů, jasanů či tisů.

V devatenáctém století tu ještě zahradní výčep nebyl, ale park už nabízel řadu výletnických atrakcí, například střelnici nebo medvědy a vlky v klecích. Přibližně v té době koupil Klamovku starosta Košíř Matěj Hlaváček, zámek přestavěl na tančírnu, otevřel zahradní restauraci a z centra města sem zavedl vlastní tramvajovou linku. Pražané sem na pivo chodili v hojném počtu, ale na zaplacení soukromé tramvajové linky to nestačilo. Rostoucí dluhy dohnaly starostu Hlaváčka až

k sebevraždě, ale zahradní restaurace Klamovka, kterou založil, vydržela až do dnešních dob. Ani komunismus ji nepoložil, i když na ni měl řádnou pífku. Místo stranou pozornosti se stalo centrem undergroundu, kde se scházeli muzikanti z kapel Hudba Praha, Plastic People, Psí vojáci nebo Echt!

Atmosféra pospolitosti zůstala Klamovce dodnes. Promíchávají se tu majitelé okolních vilek s nájemníky z činžovních domů na Plzeňské třídě. Přidávají se poutníci z centra města, kteří nasedli do tramvaje a přijeli na pivo pod košatými stromy. A pak dorazí nohejbalisté, kteří na hřišti u sokolovny dohráli zápas. Proud kofoly a prazdroje teče z pípy uvnitř restaurace takřka nepřetržitě. Sedět můžete na dřevěných lavicích přímo u vchodu do sokolovny nebo v samostatné zahradce u plotu vedle kurtů. Odpoledne se budou kolem prohánět v parku děti, se soumrakem křik utichá a do hlavy hlubokého hospodského šumu jen ve stále větších intervalech zvoní tramvaj z Plzeňské třídy. ➔